

РЕШЕНИЕ

№ 23522

гр. София, 14.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 16.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **8198** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 68 и следващите от Закона за министерството на вътрешните работи, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на № 8198 по описа на съда за 2023 г., намери за установено следното:

Производството е по реда на чл. 68 и следващите от Закона за министерството на вътрешните работи, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на С. М. П., чрез адвокат И. В., с адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 5 срещу Заповед № 3286з-2614/10.07.2024 г. на Директора на Главна Дирекция „Национална полиция“, с която е отказано снемането на полицейска регистрация.

С оспорената заповед е отказано снемането на полицейска регистрация № 6010/30.10.2005 г., извършена в РУ, [населено място] при ОД на МВР, [населено място], извършена на жалбоподателя. В жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, поради противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че полицейската регистрация под № 6010/30.10.2005 г. по описа на РУ, [населено място] е за престъпление по чл. 354а от НК. Образуваното по чл. 893/2006 г. по описа на Окръжен съд, [населено място] е прекратено с постигнато споразумение. На основание чл. 86, ал. 1, т.1 от НК, С. П. е реабилитиран на 17.11.2009 г., което е основание за снемане на полицейската регистрация. Нарушена е и целта на закона, защото след пълна реабилитация и доказано превантивен и поправителен характер на наложеното със споразумението наказание,

жалбоподателят е все още регистриран в масивите на полицията. От момента на реабилитацията са изминали повече от петнадесет години, поради което събираните лични данни следва да бъдат заличени. Оспорващият се позовава се на Решение от 20.01.2024 г. на СЕС по дело № С-118/22 г., като развива подробни мотиви, за относимостта на решението към разглеждания спор. Посочва, че престъплението, за което е бил осъден е единственото, извършено в живота му. От 2006 г. до момента, срещу него няма образувани наказателни производства и той не е привличан в процесуално качество на обвиняем. П. е създал семейство, няма непогасени публични задължения и срещу него не са образувани изпълнителни дела. Незаличената полицейска регистрация му пречи да продължи нормално живота си, осигурявайки достойно съществуване на себе си и на семейството си.

По време на проведеното по делото открито заседание жалбоподателят не се явява лично. Упълномощеният от него адвокат Й. поддържа жалбата, по аргументи, изложени в нея.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Главна Дирекция „Национална полиция” – МВР, не се явява, не се представлява и не взема становище по жалбата.

По допустимостта на жалбата: По преписката няма данни за редовно връчване на оспорената заповед на С. П.. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови права и интереси. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

I. Фактически установявания.

Между страните не се спори, че административното производство по издаването на оспорения акт е започнало със заявление на С. П. с рег. № 277000 – 7497/23.05.2023 г., подадено от него до РУ, [населено място] снемане на полицейската му регистрация. По заявлението е извършена проверка, въз основа на данните.

Вземайки предвид данните от проверката, директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ е издал Заповед № 3286з-2460/11.07.2023 г. за отказ за снемане на полицейската регистрация.

Заповедта е била оспорена пред АССГ, който с Решение № 7191 от 23.11.2023 г., постановено по административно дело № 8544/2023 г. е отхвърлил жалбата. При касационното оспорване, ВАС, Пето отделение е отменил Заповед № 3286з-2460/11.07.2023г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция” и е изпратил делото като преписка на директора на Главна дирекция „Национална полиция” за ново произнасяне по искането на С. П., с вх. рег.№ 277000-7497/23.05.2023 г. по описа на ОДМВР-К., за снемане на полицейската му регистрация, съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

В мотивите на решението ВАС е посочил, че Решение на СЕС от 30.01.2024 г. по дело С-118/2022 г. е безспорно относимо към разглеждания казус, поради което се налага извода, че обработването на лични данни в случаите, свързани с противодействие на престъпността и опазване на обществения ред и по-конкретно по повод извършена в тази връзка полицейска регистрация е допустимо само ако администраторът

периодично проверява дали съхранението е необходимо за целите, за които те са били обработвани, като същия следва във всеки конкретен случай по искане на заинтересовано лице да осъществява тази проверка като съобрази: характера и тежестта на престъплението, за което е осъдено лицето; настъпилата реабилитация; дали в срока от извършване на престъплението до настъпилата реабилитация лицето е извършило друго престъпление и дали то е от общ характер; както и данните за личността на лицето, респективно риска, който то представлява. Едва след извършване на тази преценка, органът може да даде отговор на въпроса необходимо ли е обработката на лични данни да продължи да бъде осъществявана или следва полицейската регистрация на лицето да бъде снета, респективно ограничена.

Административното производство по издаването на Заповед № 32863-2614/10.07.2024 г. на Директора на Главна Дирекция „Национална полиция“, която е предмет на проверка в настоящето производство, е образувано след връщането на преписката от ВАС на административния орган.

След като извършил повторна проверка на заявените от П. обстоятелства, Директорът на Главна Дирекция „Национална полиция“ е издал оспорената заповед, с която отново е отказано снемането на извършената полицейска регистрация.

В акта са изложени мотиви в следните насоки.

В заповедта е посочено, че с протоколно определение № 54 от 16.11.2006 г.. постановено по НОХД № 893/2006 г., Окръжен съд, [населено място] е одобрил постигнатото споразумение, по силата на което С. М. П. се е признал за виновен поради което и на основание чл. 354а, ал. I, пр. 1-во, вр. ал, 1, изр. 1-во (ред. ДВ бл. 75/2006 г.), вр. чл. 20, ал. 2. вр. чл. 2, ал. 2 от НК и чл. 55, ал. 1, т. I и ал. 3 от НК, съдът му налага наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 (една) година и 10 (десет) месеца, като изпълнението на наказанието на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 3 (три) години. П. е реабилитиран на основание чл. 86. ал. 1, т. 1 от НК, на 17.11.2009 г.

Административният орган е изтъкнал, че полицейската регистрация е последица от извършване на противоправно деяние и привличане на лицето като обвиняем за извършено умишлено престъпление от общ характер, за извършването, на което в НК е предвидено наказание „лишаване от свобода“ от 3 до 12 години и „глоба“ от 10 000 до 15 000 лева. То е с изключително вредни последици върху обществените отношения, които засяга.

Според Директора на Главна Дирекция „Национална полиция“, съгласно съображение 61 от Решение от 30.01.2024 г. по дело № С-118/22 г. на Съда на Европейския съюз (ЕС), настъпилата реабилитация не води задължително до снемане на полицейската регистрация, а е единствено индиция, че субекта на данни представлява по-малък риск. Степента на риск на лицето следва да се отчете като елемент наред с естеството и тежестта на престъплението, конкретния контекст в който е извършено, извършени разнородни престъпления, наличието на други производства (минали и настоящи), миналото или профила на лицето.

По-нататък в оспорената заповед е изтъкнато, че видно от справка на ГД „НП“, извършена за настоящото произнасяне в автоматизираните информационни фондове на МВР, С. М. П. е извършител на еднородни престъпления по чл. 354а, ал. 1 от НК, по които за заведени два заявителски материала разследванията, по които са приключили с производството на съдебна фаза по НОХД № 893/2006 г. От същата справка е видно, че П. има профил на нарушител на правилата за безопасност на

движението по пътищата с издадени 9 АУАН с издадени 9 наказателни постановления по тях. 19 фиша по ЗДвП и 1 заповед за прилагане на ПАМ по ЗДвП, като актовете са за различни по вид и тежест нарушения с наложени различни по размер глоби и санкции. Въпреки, че извършените административни нарушения от С. М. П. са с по-ниска степен на обществена опасност, те показват трайно установено незачитане на установения в държавата правов ред.

Вземайки предвид мотивите, изложени в Решението на ВАС, Директорът на Главна Дирекция „Национална полиция“, е направил следните изводи.

Прието е, че от цитираната справка, престъпленията извършени от С. М. П., за които той е разследван са две, за които му е наложено наказание по НОХД № 893/2006 г. Деянията му имат отношение към дейността на МВР насочена към защита на правата и свободите на гражданите, противодействие на престъпността и опазването на обществения ред. Периодът изминал от изтърпяване на наказанието, за което е осъден С. П. по НОХД № 893/2006 г., т.е. от изтичане на изпитателния срок до датата на подаване на искането за снемане на полицейска регистрация е 13 години и 6 месеца. Според административния орган, това обстоятелство няма значение за целите на обработването на данните за извършена полицейска регистрация на лицето, защото не е сред изброените основания по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР.

Органът е посочил, че в случая данните от полицейската регистрация на С. М. П. се съхраняват в подходящ и разумен срок, с оглед целите, за които се обработват - противодействие на престъпността, опазване на обществения ред. предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на конкретни престъпления, а извън този контекст, за да достигнат полицейските органи до разбиране на престъпните действия и да установят връзки между различни разкрити престъпления.

Така мотивиран, Директорът на Главна Дирекция „Национална полиция“ е издал оспорената заповед.

Със Заповед 8121з-1111/08.10.2019 г. Министърът на вътрешните работи е оправомощил определени длъжностни лица, сред които и Директора на Главна Дирекция „НП“ да разглеждат и да се произнасят по постъпили искания на субектите на данни за упражняване на права по чл. 12-22 от Регламент (ЕС) 2016/679 и по чл. 53-56 от ЗЗЛД, както и да изпълняват задълженията по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/279, съответно по чл. 68 от ЗЗЛД.

Като доказателства по делото е приета справка, съставена от СРП, видно от която от 17.11.2009 г. до настоящия момент няма данни за образувани досъдебни производства и повдигнати обвинения срещу С. М. П.. Оспорващият е представил удостоверения, от които е видно, че същият няма непогасени публични задължения и образувани изпълнителни производства, както и удостоверение за раждане на дъщеря му М. С. П. през 2021 г. и справка от ТД на НАП, [населено място], видно от която от 2012 г. до настоящия момент, оспорващия работи по трудово правоотношение в различни дружества.

II. Анализ на събраните доказателства и правни изводи.

Настоящият съдебен състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, намира, жалбата е основателна.

В разглеждания спор, съдът намира, че заповедта е издадена от орган, в кръга на

неговата материална компетентност. Съгласно чл. 29 от ЗМВР, администратор на лични данни е министърът на вътрешните работи, който може да възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица. Редът за обработване на лични данни се определя с инструкция на министъра на вътрешните работи.

Последният е упълномощил Директора на Главна Дирекция „НП” със Заповед 8121з-1111/08.10.2015 г. да разглежда и да се произнася по постъпили искания на субектите на данни за упражняване на права по чл. 12-22 от Регламент (ЕС) 2016/679 и по чл. 53-56 от ЗЗЛД, както и да изпълняват задълженията по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/279, съответно по чл. 68 от ЗМВР.

Оспорената Заповед е издадена в предписаната от закона форма, съдържа реквизитите, посочени в чл. 59 от АПК, както и необходимите мотиви за нейното издаване. В нея изрично са посочени фактическите обстоятелства и правните основания, послужили за издаването ѝ. С оглед на това първоинстанционният съд намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя, че заповедта е издадена, без да са изяснение фактите, които са от значение за спора и че същата не съдържа мотиви.

Административният орган е спазил административно-производствените правила при издаването на заповедта. Видно от доказателствата по делото, административното производство е започнало по искане на заинтересованото лице и след връщането му за повторно разглеждане от ВАС. Извършена е повторна проверка, като са взети предвид, изложените от касационната инстанция мотиви.

За да издаде оспорената заповед, компетентният административен орган е приел, че не са налице материално-правните предпоставки на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР, за снемане на извършената на П. полицейска регистрация.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая формално не е налице нито едно от изчерпателно изброените в разпоредбата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР материално-правни предпоставки за изтриване на личните данни на жалбоподателя, обработвани и съхранявани в информационните фондове на МВР.

От друга страна следва да се вземе предвид постановеното от СЕС решение от 30.01.2024 г. по дело № 118/2024 г.

Делото пред СЕС е образувано по преюдициално запитване, отправено от Върховния административен съд, който е поискал изясняването на това, дали поставените в Директива (ЕС) 2016/680 цели, допускат законодателни мерки на държавите-членки, които да водят до практически неограничено право за обработване на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването или наказателното преследване на престъпления, или изпълнението на наказания и отпадане правото на субекта на данни за ограничаване на обработването, заличаването или унищожаване на данните му.

В решението си СЕС е тълкувал дали чл. 5, във вр. с чл. 13, пар. 2, буква б) и пар. 3 от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година, относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, във вр. с чл. 13, пар. 2, б. (б) и пар. 3 от същата, допуска национални законодателни мерки, които да водят до практически

неограничено право за обработване на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, или изпълнението на наказания и/или отпадане на правото на субекта на данните за ограничаване на обработването, заличаване или унищожаване на данните му.

След произнасянето на СЕС (голям състав) с решение от 30.01.2024 г., настоящата инстанция трябва да съобрази даденото в посоченото решение тълкуване което има задължителен характер за националните съдилища и за административни органи.

Към настоящия момент няма данни в българското законодателство да са транспонирани разпоредбите на чл.4, параграф 1, б. (в) и (д) на Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година, съобразно които администраторът на лични данни трябва да установи срокове за изтриването на събраните лични данни или периодичен преглед.

Видно от Решението на СЕС, чл. 4, параграф 1, букви в) и д) от Директива 2016/680, разглеждан във връзка с чл. 5, чл. 10 и чл. 13, параграф 2, буква б) и чл.16, параграф 2 и 3 от тази директива в светлината на членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство, което за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания предвижда съхранение от полицейските органи на лични данни, и по-конкретно на биометрични и генетични данни за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани, или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване.

В т. 70 от Решението СЕС посочва, чл. 5 от Директива 2016/680 оставя на държавите членки да решат дали да определят срокове за изтриването на личните данни или за периодичната проверка на необходимостта от съхранението им. От друга страна, в т. 45 от Решението, съдът намира, че за да са „подходящи“, сроковете за такава периодична проверка трябва — в съответствие с член 4, параграф 1, букви в) и д) от тази директива в светлината на член 52, параграф 1 от Хартата — в крайна сметка да позволяват изтриване на разглежданите данни, когато съхранението им вече не е необходимо.

Според тълкуването на СЕС, подобно изискване не е изпълнено, когато, както е и в разглеждания казус, единствената хипотеза, в която националното законодателство предвижда такова изтриване по отношение на лице, осъдено с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, е настъпването на смъртта му.

Според СЕС е задължително администраторът на лични данни, съхраняващ лични данни на осъдено с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер лице, за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или

изпълнението на наказания, да извършва периодична проверка дали това съхранение все още е необходимо.

Даденото от СЕС тълкуване, мотивира настоящият съдебен състав да приеме, че извършването на проверка в горния смисъл е предпоставка за законосъобразно провеждане на административното производство, иницирано след писмено мотивирано искане на лице, чиито лични данни се съхраняват в съответните информационни фондове на МВР.

Това означава, че в хода на административното производство административният орган трябва да извърши проверка за необходимост от съхранение на личните данни в информационните масиви на МВР към момента на подаване на искането. По същество проверката, освен предвидените в Инструкцията действия, трябва да включва събиране и анализ на информацията относно заявителя- субект на данни, не само дали спрямо него са налице предвидените в националното законодателство основания, но и на по широк кръг от данни, свързани с личността на субекта на данни във връзка с редица параметри. Те включват естеството и тежестта на престъплението, за което лицето е осъдено с влязла в сила присъда, контекста, в който е извършено това престъпление, евентуалната му връзка с други течащи производства, миналото или профила на осъденото лице, както и други особени обстоятелства, които са известни на органа относими към това лице, вкл. по отношение съществена необходимост от превенция на деяния, опасни за обществото.

Целта на проверката е съпоставка на важността на преследваната от закона цел, свързана със събирането и обработката на лични данни за лицата, осъдени за извършени престъпления от общ характер, във всеки конкретен случай и спрямо всяко конкретно лице (субект на данни) и тежестта на ограничението за упражняване на съответни права, вкл. правото на изтриване/заличаване на съхраняваната за лицето информация (в този смисъл т. 67, във връзка с т. 62 и т. 69 от решението по дело С-118/22 г. на СЕС). Т.е. необходимо е административният орган, да извърши проверка и да прецени баланса между обществения интерес, предполагащ правоохранителните органи да разполагат със специфични данни за лицето, събрани чрез способа на полицейската регистрация и правото на субекта на данни на изтриване на съхраняваните данни, щом съхранението ми вече не е необходимо.

Резултатите от извършената от административния орган проверка за необходимост, трябва да са обективирани като мотиви в крайният акт, завършващ производството, започнало по искане на заинтересованото лице за заличаване на личните му данни, събрани във връзка с извършено от него престъпление от общ характер.

В разглеждания казус, след задължителните указания на ВАС, Директорът на Главна Дирекция „Национална полиция“, е извършил проверка, изложил е мотиви и е направил изводи, които не могат да бъдат споделени от настоящия съдебен състав.

На първо място, съдът намира, че за да се прецени основателността на направеното искане за снемане на полицейска регистрация следва да се вземе предвид периодът от време, изтекъл на изтичането срок, за който е

било отложено изтърпяването на наложеното наказание лишаване от свобода. Към настоящия момент този период е повече от 15 години и може да бъде определен като значителен. Видно от приетата по делото справка СРП, от 2009 г. до момента няма данни за образувани наказателни производства и повдигнати обвинения на С. П.. Няма и данни за това, той да е бил осъждан за други престъпления, извършени преди налагането на наказанието с протоколно определение № 54 от 16.11.2006 г.. постановено по НОХД № 893/2006 г., Окръжен съд, [населено място]. Същият е създал семейство, грижи са за малолетното си дете и упражнява постоянно трудова дейност. Няма неплатени публични задължения.

Изложеното мотивира съда да приеме, че наложеното наказание е изиграло своята възпитателна роля върху П.. Той е осъзнал противоправните си действия и е коригирал поведението си, така че да не върши други престъпления.

Изложените от административния орган мотиви, че С. П. има издадени множество наказателни постановления за извършени административни нарушения по Закона за движение по пътищата, според настоящия съдебен състав не могат да влияят на преценката, дали полицейската регистрация да бъде снета или не, най-малкото защото за такива нарушения не се предвижда извършване полицейска регистрация по смисъла на чл. 68 от ЗМВР. Извършване на нарушения на ЗДвП, разбира се дава известна представа за личността на дадено лице, но не може да бъде определяща при преценката, очертана в мотивите на решението по дело С-118/22 г. на СЕС. В приложената на л. 138-143 справка за нарушения са описани множество наказателни постановления, с които на П. са наложени административни наказания. За повечето е посочено, че са влезли в сила и че глобите не са платени. Това обстоятелство влиза в противоречие с приетата справка, за липса на образувани срещу П. изпълнителни дела и удостоверение, издадено от ТД на НАП, [населено място] за липса на неплатени публични задължения, което е основание, справката за извършените нарушения по ЗДвП и мотивите на административния орган да не бъдат кредитирани безрезервно.

Полицейската регистрация на П. е извършена във връзка с извършено от него преди повече от 15 години престъпление и безспорно е имала за цел да подпомогне компетентните органи, в дейността им по предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, или изпълнението на наказания и/или отпадане на правото на субекта на данните за ограничаване на обработването, заличаване или унищожаване на данните му.

В контекста на изложеното и след преценка в съвкупност на установените факти и релевираните от страните доводи, съдът намира, че в случая е необосновано, полицейската регистрация на П. да не бъде снета. Административният орган не е изложил мотиви, за това как през тези 15 години извършената полицейска регистрация на жалбоподателя е допринесла за разкриването и предотвратяването на други престъпления и на практика какъв следва да бъде разумния период от време, през който тя да остане в сила в бъдещето. Липсата на такава мотивировка безспорно би могла да

доведе до заключението, че полицейската регистрация на П. би могла да бъде снета единствено със настъпване на смъртта му, което е абсолютно неприемливо, във връзка с установените факти за липса данни за каквито и да е противоправни деяния, извършени от негова страна през периода след осъждането му.

Безспорно е, че наличието на полицейска регистрация засяга правата на лицата, на които тя е извършена, най-малкото защото ги лишава от възможността да упражняват определени професии или дейности, като например да работят в охранителни фирми или да притежават разрешително за притежаване и съхранение на лични и ловни оръжия.

Изложените обстоятелства, разгледани в контекста на цялостното поведение на оспорващия и при вземане в предвид на изложените от СЕС съображения, мотивират съда да приеме, че към настоящия момент не са налице разумни предпоставки, даващи възможност да се приеме, че е налице продължаваща необходимост от обработка на личните данни на П., чрез извършената полицейска регистрация. Справедливиият баланс между интересите на обществото и интереса на лицето, чиито данни се обработват безспорно е в полза на последното.

Във връзка с изложеното съдът намира, че оспорената заповед следва да бъде отменена, а делото следва да се върне като преписка на административния орган за ново произнасяне, по направеното заявление на С. П. с рег. № 277000 – 7497/23.05.2023 г., за издаване на акт за снемане на извършената на оспорващия полицейска регистрация.

По отношение на направените разноски, предвид на факта, че оспорващия, чрез процесуалния си представител е поискал такива, на същия следва да се присъдят разноски.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на С. М. П., чрез адвокат И. В., с адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 5 Заповед № 3286з-2614/10.07.2024 г. на Директора на Главна Дирекция „Национална полиция“, с която е отказано снемането на полицейска регистрация.

ВРЪЩА делото като преписка на Директора на Главна Дирекция „Национална Полиция“ – МВР за ново произнасяне, по направеното от С. М. П. искане да бъде снета извършената му полицейска регистрация, при съблюдаване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА Главна Дирекция „Национална полиция“ да заплати на С. М. П. с ЕГН [ЕГН], на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 1510 (хиляда петстотин и десет) лева, представляваща платено адвокатско възнаграждение и внесена държавна такса.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

